

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010526
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712010526.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2013, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Ryanta, o odvolaní obžalovaného S. O., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T 121/2012 zo dňa 23.04.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20.09.2010 v čase okolo 19.00 h v pohostinstve U Milana, v obci Hronská Breznica, okres Zvolen verbálne a potom aj fyzicky napadol M. T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že si tohto počkal na chodbe pred toaletami, kde ho otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zem, kde ho ešte niekoľkokrát kopol do oblasti tváre, čím spôsobil M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX zranenia, a to zlomeninu sánky v oblasti pravého ramena a zlomeninu spodiny ľavej očnice, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 40 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na dvanásť mesiacov, pričom výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola tiež obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu, a to poškodenému M. T. vo výške 2.233,50 Eur ako bolestné, poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava, vo výške 815,11 Eur a napokon Krajskému riaditeľstvu hasičského a záchranného zboru Banská Bystrica, vo výške 705,85 Eur ako náhradu služobného príjmu.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu písomné odvolanie. Uviedol v ňom, že podľa jeho názoru súd z vykonaného dokazovania nesprávne zistil skutkový stav. Poukázal na to, že okresný súd na jednej strane uvádza, že dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, na druhej strane k záveru ohľadne viny dospel s poukazom na viazanosť k právnym názorom nadriadeného súdu. Otázka viny nie je otázkou právnou a nie je možné, aby nadriadený súd zasahoval do vnútorného presvedčenia sudcu prvostupňového súdu. Naopak, podľa jeho názoru krajský súd v uznesení, ktorým vrátil vec prvostupňovému súdu, ohľadne viny sa nevyjadroval, ale uložil okresnému súdu, aké dôkazy má vykonať. Ďalej uviedol, že zo znovu vykonaného dôkazu, a to pôdorysu predmetného pohostinstva vyplýva, že do chodby mohol ktokoľvek vstúpiť a napadnúť tak poškodeného. Má za to, že súd po doplnení dokazovania dal prednosť svedkom z tzv. počutia pred výpoveďami priamych svedkov. Poukazuje tiež na to, že poškodený mal volať na číslo polície po viac ako jeden a pol hodine odvtedy, ako malo dôjsť ku konfliktu. Podľa obžalovaného okresný súd po vrátení

veci nadriadeným súdom vykonal uložené dôkazy, z ktorých podľa neho nezistil nové skutočnosti v jeho neprospech, skôr naopak, keď bolo preukázané, že skutok mohla spáchať ďalšia osoba. Napriek uvedenému okresný súd zmenil svoje predchádzajúce rozhodnutie a rozhodol o jeho vine. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a jeho spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby po zrušení rozsudku vec vrátil prvostupňovému súdu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nemožno považovať za dôvodné. Na úvod je potrebné uviesť, že vec bola už predmetom preskúmania zo strany krajského súdu, ktorý pôvodný rozsudok vo veci zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie s pokynmi, ktoré ďalšie dôkazy má vykonať a potom všetky dôkazy opäť vyhodnotiť.

Okresný súd po vrátení veci sa riadil pokynmi krajského súdu, vykonal potrebné dôkazy, ktoré mu boli nariadené a následne vyhodnotil pôvodné dôkazy s novo vykonanými dôkazmi jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správny skutkovým záverom a následne i správny záverom právnym.

Aj krajský súd vychádzajúc z predloženého spisu zistil, že obžalovaný sa od počiatku popieral spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Bránil sa tým, že poškodeného nijako nenapadol, našiel ho spadnutého na chodbe, naopak, snažil sa mu pomôcť tým, že ho zdvíhal zo zeme.

Obhajoba obžalovaného bola však jednoznačne vyvrátená najmä výpoveďou svedka a zároveň poškodeného M. T., ktorý uviedol, že aj keď mal vypité, jednoznačne poznal obžalovaného, ktorý ho najprv sotil, potom ho udrel do tváre a keď spadol na zem, tak ho kopal. On preto začal kričať na krčmára, ktorý aj prišiel a predpokladá, že tento potom obžalovaného odtiahol. Tento mechanizmus zranenia plne potvrdil aj znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, ktorý navyše vylúčil, aby sa poškodený spôsobil zranenie pádom. Svedok O. R., ktorý v predmetnom zariadení robil krčmára, uviedol, že prišiel na chodbu, keďže reagoval na hluk, videl tam ležať poškodeného a pripadalo mu, že obžalovaný sa mu snaží pomôcť tým, že ho zdvíha. Svedok H. S., v prítomnosti ktorého sa zdržiaval poškodený, uvádzal, že on konflikt nevidel. Na druhej strane svedkyňa H. T., manželka poškodeného uvádzala, že O. R., keď sa prišla pýtať do pohostinstva na konflikt jej povedal, že obžalovaný mal konflikt s jej manželom a on obžalovaného od poškodeného odtiahol. Už predtým jej H. S., ktorý bol vypočutý ako svedok uvádzal tiež, že jej manžela napadol obžalovaný. Obaja svedkovia jej uviedli, že sa do tohto konfliktu nechcú nijako starať. Svedkovia R. a S. však uvádzali, že keď sa poškodený po konflikte vrátil do priestorov pohostinstva, strhla sa medzi ním a obžalovaným hádka, pri ktorej sa obžalovaný vyhrážal poškodenému, že ho zbije. Aj svedkyňa O. T., dcéra poškodeného počula, ako krčmár povedal matke, že sa jej otec bil s obžalovaným a krčmár odtiahol obžalovaného od poškodeného.

Vychádzajúc z uvedeného ani krajský súd nemal najmenší dôvod neveriť poškodenému T., ktorého výpovedi zodpovedali aj ďalšie dôkazy. Je nepochybné, že na chodbe nebol okrem obžalovaného a poškodeného nikto iný. Reagujúc na námietky v odvolaní je potrebné uviesť, že svedok R., ktorý ako krčmár mal vidieť konflikt oficiálne uvádzal, že nič nevidel, pričom obžalovaný a poškodený sú jeho zákazníci a je logické, že reagoval neutrálne, aby si nepopudil jednu alebo druhú stranu.

Krajský súd nemal najmenšiu pochybnosť, že obžalovaný napadol poškodeného a spôsobil mu zlomeniny časti tváre, čo si vyžiadalo liečbu poškodeného po dobu najmenej 40 dní. Nepochybil teda okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pretože obžalovaný inému ublížil na zdraví a dopustil sa výtržností tým, že napadol iného.

Správne si počínal okresný súd, keď obžalovanému uložil úhrnný trest za zbíhajúce sa trestné činy v zmysle prísnejšieho ustanovenia, i keď pri spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, a to v trvaní dvanástich mesiacov. Vzhľadom na doterajší riadny život obžalovaného správne tento trest podmienčne odložil na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Krajský súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri výroku o náhrade škody.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.